

Το μονόκλ

Δυο μάτια γυάλινα μοναδικά
Είδαν και έμαθαν πολλά
Βρήκαν μπροστά πολλές χαρές
Μα και πολλές στιγμές πικρές
Δυο μάτια γυάλινα μες στους αιώνες
Ζήσαν μεγάλους και μικρούς αγώνες
Πότε στην Πόλη, στη Μικρασία
Και στου πολέμου την αγωνία
Δυο μάτια γυάλινα πότε δακρύζουν
Όταν τον θάνατο αυτά αντικρύζουν
Κι άλλοτε λάμπουν από χαρά
Σαν τη ζωή που προχωρά
Δυο μάτια γυάλινα μοναδικά
Έγειραν απ' την κούραση βαριά
Κλείσαν για πάντα, μα τελικά
Δώσαν στα μάτια μου άλλη ματιά.